

596

Wet van 8 november 1993 tot aanvulling van het Wetboek van Strafvordering met voorzieningen ten behoeve van DNA-onderzoek in strafzaken

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in het Wetboek van Strafvordering voorzieningen te treffen ten behoeve van DNA-onderzoek van celmateriaal ter opsporing van strafbare feiten;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Het Wetboek van Strafvordering¹ wordt als volgt gewijzigd:

ARTIKEL I

A

Na artikel 138 wordt een nieuw artikel 138a ingevoegd, dat luidt:

Artikel 138a

Onder DNA-onderzoek wordt verstaan het onderzoek van celmateriaal dat uitsluitend is gericht op de vergelijking van DNA-profielen.

B

Na artikel 151 wordt een nieuw artikel 151a ingevoegd, dat luidt:

Artikel 151a

1. De officier van justitie kan indien de verdachte niet bekend is, een deskundige, verbonden aan één van de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen laboratoria, benoemen met de opdracht met het oog op de waarheidsvinding een DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal en hem een met redenen omkleed verslag uit te brengen.

2. De officier van justitie geeft de verdachte, indien deze bekend is geworden, zo spoedig mogelijk kennis van de aan de deskundige verleende opdracht, van de tijd waarop en van het laboratorium alwaar

het onderzoek plaatsvindt of plaats heeft gevonden en van de uitslag daarvan. Hij wijst de verdachte daarbij op het bepaalde in het derde lid.

3. De verdachte kan binnen veertien dagen nadat hem de uitslag van het DNA-onderzoek schriftelijk is kennisgegeven, de officier van justitie verzoeken een andere door hem aangewezen deskundige, verbonden aan één van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen laboratoria, te benoemen met de opdracht een DNA-onderzoek te verrichten. De officier van justitie willigt het verzoek in als daarvoor voldoende celmateriaal beschikbaar is. De deskundige brengt aan de officier van justitie een met redenen omkleed verslag uit. De eerste zin van het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

4. In geval van toepassing van het derde lid, wordt de verdachte een deel van de kosten van het onderzoek, waarvan de hoogte bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld, in rekening gebracht indien dit onderzoek het in opdracht van de officier van justitie verrichte onderzoek bevestigt.

5. De bepalingen van de vijfde afdeling van de derde Titel van het Tweede Boek zijn van overeenkomstige toepassing, behoudens voor zover daarvan in het tweede en derde lid is afgeweken.

6. Bij toepassing van artikel 232 blijft het derde lid buiten toepassing.

7. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels omtrent de wijze van uitvoering van dit artikel gegeven.

C

Na artikel 195 worden de nieuwe artikelen 195a–195e ingevoegd, die luiden:

Artikel 195a

1. De rechter-commissaris kan, met inachtneming van het bepaalde in het tweede lid, ambtshalve, op vordering van de officier van justitie of op verzoek van de verdachte of diens raadsman, een deskundige, verbonden aan één van de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen laboratoria, benoemen met de opdracht met het oog op de waarheidsvinding een DNA-onderzoek te verrichten op basis van celmateriaal en hem een met redenen omkleed verslag uit te brengen.

2. Indien onvoldoende celmateriaal voor een tegenonderzoek als bedoeld in artikel 195b, eerste lid, beschikbaar is, stelt de rechter-commissaris de verdachte, indien slechts één verdachte bekend is, in de gelegenheid een deskundige, verbonden aan één van de aangewezen laboratoria, aan te wijzen die het onderzoek verricht. Artikel 195b blijft buiten toepassing.

3. De rechter-commissaris geeft de verdachte steeds schriftelijk kennis van de aan de deskundige verleende opdracht, van de tijd waarop en van het laboratorium alwaar het onderzoek plaatsvindt en van de uitslag daarvan. Buiten het geval bedoeld in het tweede lid, wijst hij de verdachte daarbij op het bepaalde in artikel 195b.

4. De rechter-commissaris doet, zodra het belang van het onderzoek dit toelaat, het van de verdachte afgenomen celmateriaal vernietigen. Van de vernietiging wordt onverwijld proces-verbaal opgemaakt.

5. DNA-profielen worden opgenomen in een persoonsregistratie.

6. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels omtrent de wijze van uitvoering van dit artikel gegeven.

Artikel 195b

1. De verdachte kan binnen veertien dagen nadat hem de uitslag van het DNA-onderzoek schriftelijk is kennisgegeven, de rechter-commissaris

verzoeken een andere door hem aangewezen deskundige, verbonden aan één van de bij algemene maatregel van bestuur aangewezen laboratoria, te benoemen met de opdracht een DNA-onderzoek te verrichten. Indien daartoe voldoende celmateriaal beschikbaar is, willigt de rechter-commissaris het verzoek in. De deskundige brengt aan de rechter-commissaris een met redenen omkleed verslag uit. De artikelen 195a, derde lid, eerste volzin, vierde en zesde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.

2. In geval van toepassing van het eerste lid, wordt de verdachte een deel van de kosten van het onderzoek, waarvan de hoogte bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld, in rekening gebracht, indien dit onderzoek het in opdracht van de rechter-commissaris verrichte onderzoek bevestigt.

3. Bij toepassing van artikel 232 blijft het eerste lid buiten toepassing.

Artikel 195c

Ten aanzien van het onderzoek door deskundigen als bedoeld in de artikelen 195a en 195b, zijn de bepalingen van de vijfde afdeling van de derde Titel van het Tweede Boek van overeenkomstige toepassing, behoudens voor zover daarvan in de artikelen 195a en 195b wordt afgeweken.

Artikel 195d

1. De rechter-commissaris kan, ambshalve of op vordering van de officier van justitie, bevelen dat van de verdachte van een misdrijf waarop naar de wettelijke omschrijving een gevangenisstraf van acht jaar of meer is gesteld, bloed zal worden afgenomen ten behoeve van een DNA-onderzoek. Het bevel is met redenen omkleed en wordt betekend aan de verdachte.

2. Het bevel kan voorts worden gegeven in geval van verdenking van de misdrijven omschreven in de artikelen: 109, 110, 141, tweede lid, onder 1°, en het feit lichamenlijk letsel betreft, 154, vierde lid, 181, onder 2°, 182, 247, 249, 282, eerste lid, 290, 300, derde lid en 301, tweede lid van het Wetboek van Strafrecht.

3. Het bevel kan slechts worden gegeven indien uit feiten en omstandigheden blijkt van ernstige bezwaren tegen de verdachte en indien het onderzoek dringend noodzakelijk is voor het aan de dag brengen van de waarheid.

4. De rechter-commissaris geeft het bevel niet dan nadat de verdachte is gehoord, althans opgeroepen. De verdachte is bevoegd zich bij het verhoor door een raadsman te doen bijstaan. Artikel 24, derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. Het bevel wordt niet ten uitvoer gelegd indien aannemelijk is dat afname van bloed bij de verdachte om bijzondere geneeskundige redenen onwenselijk is.

6. De verdachte ten aanzien van wie een bevel als bedoeld in het eerste lid is gegeven, wordt door een arts zoveel bloed afgenomen als voor het DNA-onderzoek en een tegenonderzoek noodzakelijk is. Zo nodig wordt het bevel met behulp van de sterke arm ten uitvoer gelegd.

7. Bij toepassing van het vijfde lid of in geval de arts als bedoeld in het zesde lid, of de deskundige als bedoeld in de artikelen 195a, eerste lid, of 195b, eerste lid, oordeelt dat het bloed van de verdachte geen geschikt materiaal voor een DNA-onderzoek zal opleveren, kan de rechter-commissaris bevelen dat van de verdachte wangslimvlies of haarwortels worden afgenomen ten behoeve van een DNA-onderzoek.

De laatste volzin van het eerste lid en het vierde en zesde lid van dit artikel zijn van overeenkomstige toepassing.

8. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden nadere regels omtrent de wijze van uitvoering van dit artikel gegeven.

Artikel 195e

1. De verdachte kan tegen het krachtens het eerste of zevende lid van artikel 195d gegeven bevel binnen veertien dagen na de betekening in hoger beroep komen bij het gerecht waar de zaak wordt vervolgd, dat zo spoedig mogelijk beslist.

2. De verdachte wordt gehoord, althans opgeroepen.

3. Het bevel wordt in afwachting van de rechterlijke beslissing niet ten uitvoer gelegd.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1991/92, 1992/93, 22 447

Handelingen II 1992/93, blz. 5628-5643

Kamerstukken I 1992/93, 22 447 (297);

1993/94, 22 447 (6, 6a, 6b)

Handelingen I 1993/94, zie vergadering d.d. 2 november 1993

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 8 november 1993, Stb. 591

ARTIKEL II

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 8 november 1993

Beatrix

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Uitgegeven de *vijfentwintigste* november 1993

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin